

[Niels Helveg Petersen.]

sætning for danske varer. Vanskelighederne forøges ved, at valutaproblemerne jo fortsat er store, og ved, at vi lever i en valutamæssig meget usikker tid, som senest demonstreret ved den svenske udtræden af slangesamarbejdet, et skridt, som man fra dansk side må beklage.

Det eneste, vi egentlig ved med sikkerhed, når vi skal tilrettelægge den økonomiske politik, er, at en politik, der i længere tid holder igen på stigningerne i lønningerne og omkostningerne, er den eneste politik, der kan bedre både betalingsbalance og beskæftigelse. Derfor er det nu vigtigt ved planlægningen af den økonomiske politik at sætte søgelyset på de ting, der skal med for at sikre, at det vil være muligt at gennemføre en sådan politik.

En af de ting, man snart i årevis har diskuteret i denne forbindelse, er medejendomsret for de ansatte på virksomhederne. Denne sag har snart i mange år været sat i stå, og jeg tror ikke, det er for meget at sige, at det i virkeligheden er LOs og socialdemokratiets ØD-forslag, som blokerer fremskridt på området. Vi har noteret, at regeringen nedsætter et ØD-udvalg. Vi håber, at dette ØD-udvalg kan bidrage til at bringe skred i sagerne, men vi er ikke sikre på det, og det radikale venstre agter i den kommende folketingssamling selv at bidrage til at sætte skred i denne sag ved at fremsætte forslag.

Det politiske indhold i dette forlig er værdifuldt. Der står fire partier bag. Det vil ikke alene herhjemme, i den danske befolkning, men også i udlandet skabe et håb om, at den økonomiske politik i Danmark nu kan føres med mere konsekvens og større fasthed, end det har været tilfældet i en årrække.

I første omgang er der altså tale om en blot og bar aftale mellem fire partier om at gennemføre en række lovforslag i løbet af de næste dage. På papiret er der ingen aftale af lang levetid eller med nogen bindinger, og det er - synes jeg - en fordel. Men i realiteten er aftalen jo nok noget mere vidtgående. Fire partier påtager sig herved en fælles interesse og et fælles ansvar for den økonomiske udvikling.

Vi har i det radikale venstre det håb, at dette kan blive begyndelsen til en mere stabil politisk udvikling end den, vi har kendt i snart flere år. Vi er overbevist om, at den politiske ustabilitet, der har været, har været en selvstændig årsag til, at den økonomiske udvikling i Danmark er blevet mere skæv, end den be-

høvede at være selv under de nuværende ugunstige forhold i den internationale økonomi. Set i dette lys har denne ekstraordinære samling og dette forlig langtfra været forgæves, og det kan blive indledningen til en bedre periode.

Jens Møller (KrF):

Inden jeg går i gang med min tale, har jeg lige to bemærkninger.

Først til hr. Christophersen, som jeg gerne vil sige tak for de venlige ord og sige, at vi i kristeligt folkeparti er enige i, at det er vigtigt, at det begyndende samarbejde mellem V, K og Q også vil kunne fortsætte fremover.

For det andet til hr. Gert Petersen, der for lidt siden udtalte, at kristeligt folkeparti ikke under nogen omstændigheder ville være med til en rimelig beskatning af kapitalgevinster på jord og fast ejendom, sådan som det var bestemt i augustforliget. Jeg må gøre hr. Gert Petersen opmærksom på, at jeg under anden behandling af tillægsbevillingslovforslaget dokumenterede, at dette ikke er rigtigt, og jeg må derfor bede hr. Gert Petersen trække sin udtalelse tilbage.

Og så selve talen. Ja, så fik vi igen et forlig i hus, og der kan måske være grund til at se lidt tilbage på, hvordan det gik til.

Kristeligt folkeparti satte sig ved forhandlingernes begyndelse to mål. Det skulle være et bredt forlig, der bl. a. omfattede både venstre og konservative. Det skulle være et forlig, hvor man kunne have tiltro til, at det ville virke, at det ville gavne både på kort og på lang sigt.

Det første mål har vi faktisk nået. At vi så selv blev koblet af i svinget, må vel nærmest betragtes som en detalje, selv om det nok har medvirket til, at den langsigtede del af forliget blev svækket.

Det andet mål har vi ikke nået. De kortsigtede tiltag er vel gode og rimelige, men hvad de langsigtede angår må det erkendes, at forliget lader meget tilbage at ønske. Dette forlig ligner på mange måder tidligere forlig. Det er uden helhed og konsekvens, men dog bedre end ingenting. Det synes at være en naturlov, at sådan skal forlig være, og det kan måske derfor have en vis principiel interesse endnu en gang at gennemgå forligets historie.

For at gøre det mindre personligt og forhåbentlig også mindre kedeligt er det måske bedst at foretage denne gennemgang ved at fortælle historien om den parlamentariske have. Mange mennesker ynder at beskrive arbejdet i folke-